వాలుకుర్చీలో కూర్చొని, రేడియో ట్యూన్‌చేసి కమ్మగా వస్తున్న పాటకి అనుగుణంగా — కూనిరాగం తీస్తూ,
"శ్రీమతిగారూ తియ్యటికిళ్ళీ ఒకటి చేసిస్తారా ?" అన్నాడు కుమార్ తన శ్రీమతిని ఉద్దేశించి .

త్రికసంధి

కొండపల్లి
సత్యకుమార్

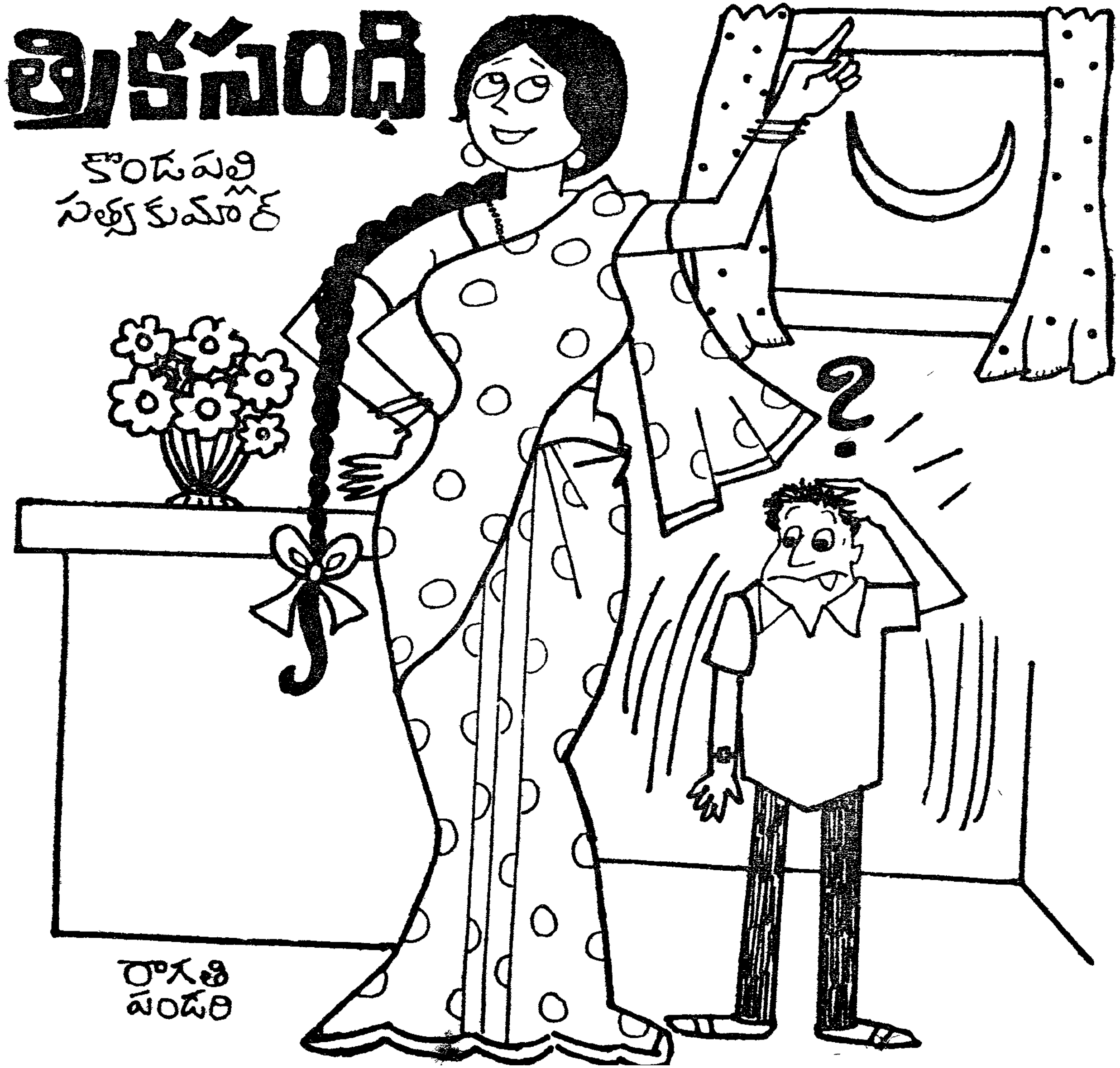

ఓ పదినిమిషాలోపిక పట్టండి" అంటూ జవాబిచ్చింది వంటిల్లు సర్దుతున్న శ్రీమతి .

"తప్పుతుందా మరి "అనుకుంటూ కాస్త వక్కపొడి నోట్లోవేసుకుని టీపాయ్ మీది మెగజైను తిరగేస్తూంటే, శ్రీమతి ప్రవేశించింది

"ఇప్పుడైనా వీలయిందంటారా ?" అంటూ—సోఫాలో కూర్చుంటున్న చెలి బుగ్గని మీటేడు కుమార్

"ఆ ఆ అక్కడిమటుకే ఆగండి ముందు ఈ ఇంటర్‌వ్యూ అయినతర్వాత ఈ విషయం ఆలోచిద్దాం "నాలిక బయట పెటి వెక్కిరిస్తూ అంది శ్రీమతి .

' ఇంటర్‌వ్యూ మొదలెట్టేముందు కిళ్ళీ ఇచ్చేస్తే, సావధానంగా సమాధానాలివ్వడానికి సిగరెట్టు దమ్ములాగొచ్చు—కాస్త ఆ పుణ్యం -' అన్నాడు అర్థోక్తిగా

'మిమ్మల్ని కట్టుకున్నందుకు ఆ పుణ్యం కట్టుకోవాలిగా తప్పతుందా మరి ?" అంటూ తుని తమలపాకులు చిలకలు చుట్టి తాంబూలమసాలా దట్టించి శ్రీవారికి అందిస్తూ ఊరించ సాగింది శ్రీమతి

కిళ్ళీనమిలి మింగుతూ "చాలా తియ్యగా ఉంది వలపులు కూరేవా ఇందులో " అంటూ సఖి చెంపల్లోని అదురుని, కళ్ళలోని కాంక్షని చూస్తూ మెల్లిగా దగ్గరికి లాక్కోబోయేసరి

'ఆగాలి ముందు ఇంటర్‌వ్యూ కావాలి" అంది పెద్దాళ్ళ మున్నాలా చటి , వయ్యారంగా ఒక్కచెయ్యిని గెడ్డంకింద పెట్టుకుని .

కలలోని సౌదామిని కనుల ముందుండేసరికి, "అది సరేకాని, వోరు వండిందేమో చూడు "అంటూ నాలిక బయటపెట్టాడు

"అబ్బ ఎంత (పేమ నేనంటే "అంటూ

చేతులు రెంటినీ వేసి, మోకాళ్లని కట్టేసి, వాటిమీద తలాన్చి ఓరగా చూసింది

"లేదేంటి మరి" అన్నాడు కుమార్. ఆశగా. శ్రీమతి కురుల్లోంచి వచ్చే విరులు పెట్టే గుబులుకి—ఓపలేక, సోఫాలో శ్రీమతి పక్కన చేరేడు

"లేకేం కావలసినంత—రోజూ ఆఫీసునుంచి వచ్చేప్పుడు ఓ పావలా మల్లెపూలు తెస్తున్నా రుగా" అంటూ చికలు చేయడానికి పూను కుంది

"కీల్లిలు చాల్లేవోయ్ ఈ వేళ. ఈ వేళ" అంటూ పణిగేడు

"ఆఁ ఈవేళ" అంది కళ్లని మరింతగా విశాలం చేస్తూ

"నువ్వెంత బాగున్నావో తెలుసా ?" అంటూ శ్రీమతిని అక్కున చేర్చుకున్నాడు — అదే ఛాన్సని మేఘాల చాటుకెళ్లాడు జాబిల్లి తారని కలిసేందుకు

"అదిగో ఎవరో వచ్చేరు" అంటూ ఒక్కసారి వీధిగుమ్మంకేసి చూపించి తుర్రు కుంది శ్రీమతి కుమార్ చేతిలోని మల్లె చెండు వెక్కిరించింది 'పూర్ ఫెలో' అన్నట్టు —

"మోసపోయాను కదరా" అనుకున్నాడు కుమార్ స్వగతంలో—

వంటింటిపని పూర్తిచేసుకుని, లైట్లార్పి హాల్లోకి వచ్చేసరికి ట్రాజెడీకింగ్ రాజ్ కుమార్‌లా సిగరెట్స్ ఊదేస్తూన్న శ్రీవారిని చూడగానే, శ్రీమతికి జాలి ముంచుకొచ్చి నట్లుంది

"బుద్ధి పడుసెట్టారా ? ఈ ఇంటర్ వ్యూలో నెగ్గితేనే — లేకపోతే మన పక్కలు పెత్తర, దక్షిణ ధృవాల్లో అండర్ స్టాండ్ ?" శ్రీమతి అనేసరికి

త్రికసంధి

స్వగతంలో అనుకున్నాడు కుమార్, "దేవుడా చెడ్డ చిక్కొచ్చిందోయ్ ? అఖండ మైన నీ తెలివిని నాకు తగలేయ్" అని—

"ఆర్యూరెడీ" అంటూ "ఇప్పటి మగాళ్లలో పురుషలక్షణం తగ్గిపోతూ ఉందం టాను జవాబు ఏమిటి ?" అంది కరుకుగా, కళ్లు త్రిప్పిచూస్తూ—

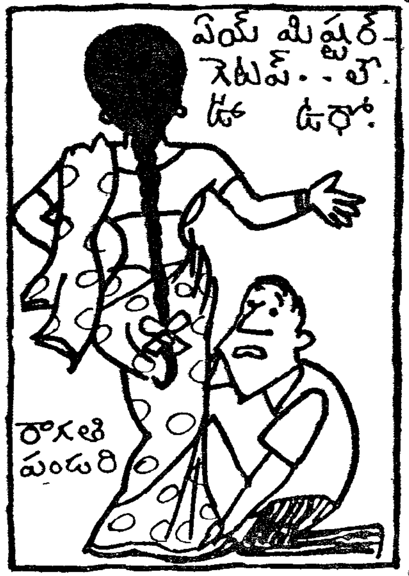

రెడ్‌విల్స్ పాకెట్ ఖాళీ అయిపోయింది— ఆలోచించ సాగేడు కుమార్ 'మగాళ్లలో పురుషలక్షణం తగ్గిపోతూండట మేంటి — ప్రశ్న మరీ పచ్చిగా ఉంది భర్త వేగా జవాబిస్తే పోలే — ఇవ్వకుండా ఎందుకొచ్చిన ఎడబాటు' విశ్చయించుకున్నాడు కుమార్ —

"ఏయ్ మందబుద్ధీ— ఏం జవాబిద్దామను కుంటున్నావు" అంతరాత్మ లంది

"అదేనోయ్ ఆలోచిస్తున్నాను" ఆత్మ బదులిచ్చింది

"అయిడియా తట్టిందోయ్"

"ఏమిటోయ్-అది" ఆత్రుతగా అంది ఆత్మ

"మరేం లేదు — ఆకాలంలో ఉద్యోగం పురుషలక్షణంగా కాని ఈ కాలంలో ఉద్యోగా లెక్కడేడిపోయి అదే అయుం టుంది"

"కాస్త గటి గాచెప్పి తగలడరాదూ"

"తప్పేమో అన్న భయం." అంది అంతరాత్మ సంకోచంగా

"ఏమోహం ధైర్యే సాహసే లక్ష్మీ" అంటూ బలపరిచింది ఆత్మ — రింగులొదు లుతూ చెప్పేడు తకీమని

"కరెక్ట్" అని మరో ప్రశ్నకోసం కళ్లు మూసుకుని ఆలోచించ సాగింది శ్రీమతి— అదను గమనించి శ్రీమతిని దగ్గరగా లాక్కు న్నాడు — బుగ్గలు నిమిరి, ముంగురులు సవరించేసరికి— ముక్కు మూసుకున్న శ్రీమతి, "దూరం జరగండి సిగరెట్టు కంపు మీరూనూ" అనేసరికి

మిగిలిన చిన్న పీకెను— యాష్‌ట్రేలో పడేసి, "అయిపోయిందోయ్ పోనీ పుక్కిలించి వస్తాలే" అంటూ బాత్‌రూమ్‌కేసి వెళ్లేడు కుమార్—

"ఏవిటేవిటీ మళ్లీ వస్తారా! ఆ పప్పులేవీ ఉడకవు ముందు నా ప్రశ్నలు, తర్వాత జవాబులు ఆతర్వాతే మీ విషయం ఓకే" అంటూ ఛాదస్తంగా బాత్‌రూం కెళుతున్న శ్రీవారిని చూసి చిలిపిగా నవ్వి, కాసేపు ఆలోచించింది

సోప్‌తో ముఖం కడుక్కుని వచ్చిన శ్రీవారికి టవల్ అందిస్తూ— "త్రికసంధి సూత్రాన్ని క్లుప్తంగా వివరిస్తారూ ?" అడిగింది శ్రీవారికి రాని వ్యాకరణంతో ఏడిపిద్దామని—

"ఏమిటోయ్, నువ్వు మరీనూ— త్రిక సంధులూ అవీ, అడగాలని అడుగుతూ— నన్ను తికమక పెట్టకపోతే, ఈనాటికి గుడ్ నైట్ చెప్పెయ్యరాదూ" అన్నాడు కాస్త సీరియస్‌గానే—

'ఓయబ్బో అయ్యగారికి పుస్సొచ్చి నట్టుంది' అంటూ సోఫామీంచి లేవబో తూన్న శ్రీమతి పైటచాటుగా, చిరు కొపాన్ని సింగారించుకున్న ఆ ముఖారవిందాన్ని గమనించిన కుమార్,

"అమ్మాయిగారు అలిగితే అబ్బాయిగారి పని గోవిందోహ" జవాబు వస్తుందేమోనని చూస్తూ, కాని జవాబివ్వకుండా—కళ్లెర్రచేసి, బుఁగమూతిని బిగించింది—

"అలకలో సత్యభామ అందంలో చంద మామ హే భగవాన్ ఆడవాళ్ల అందం అంతా తమదే అన్నగర్వపరులు వాళ్లకి ఈ చిరుకోపాన్ని ఇచ్చి మరింత అందంగా చేశావు" కవిత్వం పనిచేయలేదు

"రాణీగారూ మీచేతుల చెఱసాలలో బంధించి, వాలుజడ కొరడాతో నన్ను శిక్షిం చండి ఈ దోషిని క్షమించండి" అంటూ శ్రీమతి కాళ్లని గట్టిగా వాటేసి, పాదాల్ని వెలికొసలతో తాకాడు

"ఏయ్ మిస్టర్ గెటప్ లే ఉరో." అంది అధికార స్వరాన్ని—అభిన యిస్తూ, నవ్వాపుకోవటానికి ప్రయత్నించింది శ్రీమతి

సీరియస్‌గాలేని, తనూ సీరియస్‌గా ఉండి పోవాలని—వెళ్లి పరుపుమీదికి చేరుకుని, ముసుగు తన్ని పడుకున్నాడు

శ్రీవారిని లేపేందుకు ప్రయత్నించింది— అది అసలునిద్రకాదుగా మెలకువ రావడానికి. రేడియో ఇండోనేషియా ట్యూన్ చేసి,

వాల్యూమ్ ఎక్కించి, కుర్చీలో కూర్చొంది
ఒక్కఉదుటున లేచి, చరచరా వెళ్ళి—
రేడియో ఆఫ్‌చేయబోయాడు

''ఆఫ్-చెయ్యకండి '' అంది దొర్లు కొస్తున్న నవ్వు ఆపుకుంటూ—

''ఫుల్ వాల్యూం పెడితే, మరెవ్వరూ లేరనా, నీ అభిప్రాయం మాకు నిద్ర చేటు'' అంటూ చిటపట నటిస్తూ, శ్రీమతి కేసి చూసేడు కుమార్

''సరే కట్టేసుకోండి''అంటూలేచి పరుపు మీదకెళ్ళి పడుకుంది రేడియో కట్టేసి, తలుపులు గడియవేసి పడకవేరే సరికి, ఫేను గాలికి రెపరెపలాడుతూ ముంగురులు నాట్య మాడే ఆ ముద్దు మోముతో, శ్రీమతి విశాలమైన కన్నుల్నిమూసి నిద్రనటిస్తూ పడుకుంది

నిద్రలేపే విధానం తోచక ఫేనుస్పీడు హెచ్చించేడు శ్రీమతి చలించలేదు మరింత దగ్గరగా జరిపాడు ఫేన్ని - పైట ఎగిరింది తాళి మెరిసింది — ఒద్దికంగా ఆపులించి, అనాలోచితంగా పాలగ్లాసు అందుకుని ఖాళీచేసాడు కుమార్ — మెత్తని పరుపుమీద శ్రీమతి కాళ్ళదగ్గర పడుకున్నాడు అంతలోనే

''ఎంతటివారైనా కాంతాదాసులేగా '' ఇంతలేసి కళ్ళతో, వ్యంగ్యంగా పాడింది శ్రీమతి

'రాట్ కథ అడ్డం తిరిగిందే' అనుకుని, ''కాదంటే వీరు ఊరుకుంటారేం ఏడిపించుకు తినేయరూ ?'' అన్నాడు పక్కకి చేరుకుంటూ—

''మిమ్మల్ని ఎవరేడవమన్నారు పక్కగా త్రికసంధి సూత్రం చెప్పి ఉంటే కథ ఇంత దూరం వచ్చేది కాదుగా ఇంత రాద్ధాంతం జరిగేది కాదు అయినా ఇది మీ సహనానికి

త్రికసంధి

ఓ శాంపిల్ టెస్ట్ '' అంది లేచి కూర్చుంటూ

''నవ్వు ఇలాంటి తిక్క సూత్రాల అడుగుతావని తెలిసుంటే, ఈ సూత్రాన్ని కట్టకపోదును అది సరేగాని చదువుకుంటున్నన్ని రోజులూ తెలుగు మేష్టారు ఈ వ్యాకరణ సూత్రాలు అడిగి సగం చంపేడు (సెమ పారాలు చెప్పాల్సిన నీవు స్పెషల్ తెలుగు ఎందుకు తీసుకున్నావో గాని నన్ను కట్టుకున్న ఈ మొగుణ్ణి చంపుతున్నావు ''

''మీకు తెలుగు వ్యాకరణ జ్ఞానం నాస్తి, నాకు ఇంగ్లీష్ గ్రామర్ కొరకరాని కొయ్య ఆ రోజు మొదటిరాత్రి-పనికి నన్ను తికమక పెట్టలేదూ వీరు ఇంగ్లీష్ పరిజ్ఞానంతో

గదిలోకి అడుగెట్టాను — ''క్లోజ్ ది డోర్'' అన్నారు, తలుపు వేయబోయాను ''థేంక్ ది వాయిస్'' అన్నారు నాకెం తెలుసు వీరు గ్రామర్ అడుగుతున్నారు గొంతు మార్చుమంటున్నారేమోనని, గొంతు సవరించుకున్నాను ''నాన్సెన్స్'' అంటూ విసుక్కున్నారు నాకు ఏడుపొచ్చింది , కన్నీళ్ళ తరువాయి

'శిట్ - డౌన్ ప్లీజ్ చెప్పాయిం చెప్పండు,'' అని మరో ప్రశ్నా బాణాన్ని సంధిస్తారు — ''మా ముత్తాత కేరు మన్నప్పుడు '' అందామనుకున్నాను ఒళ్ళు మండిపోయింది కాని ఏమీ జవాబివ్వలేదు ఆ సంఘటన గుర్తుకొచ్చి ఇప్పుడు త్రికసంధి సూత్రం అడిగేను అదీ సంగతి !'' అంది గలగల నవ్వుతూ—

'సఖీ నీ నవ్వులో గోదావరి తరగల గలగల ఉంది నీ నీలికళ్ళలో తారకల మిల మిల ఉంది నీ మేనిలో శరత్ చంద్రికల తళతళ లున్నాయి ' అనుకుని ''ని ఇంటర్వ్యూ అయిపోయిందా?'' అంటూ శ్రీమతి భుజాల మీద చేతులు వేయబోయాడు

''అప్పుడే నా ప్రశ్నకి జవాబివ్వలేదు ఆ ప్రశ్నకి జవాబిస్తే ఇంటర్వ్యూ పూర్తయినట్టే కాస్త ఆలస్యమైనా ?'' అంది శ్రీమతి దూరంగా జరిగి

''ఐ అబ్జెక్ట్ యువరానర్ ముద్దాయికి ఈ ప్రశ్న అర్థం కానందున వ్యాకరణ అంశాలు మినహా మరే ప్రశ్నయినా అడగవలసిందిగా దేవిగారికి విన్నవించుకుంటున్నాను'' అన్నాడు అడ్వకేట్‌లా—

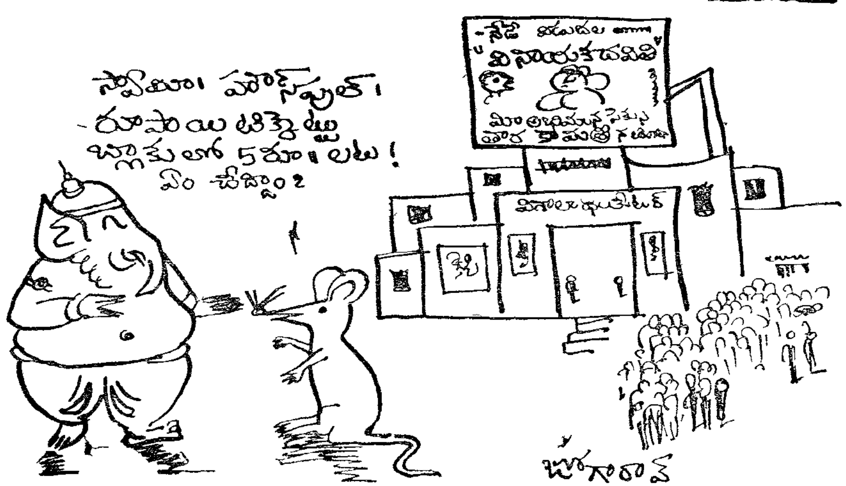

''అబ్జెక్షన్ ఓవర్‌రూల్డ్ ఆడది — అంటే ?'' అంది పందిరి మంచం మీద వెనక్కి జారబడి కుమార్‌కి మతి చలిస్తూంది రతిదేవిలాంటి శ్రీమతిని ఆ స్టైల్‌లో చూస్తుంటే కాని శ్రీమతిగారి ఆంక్ష అంకుశంలా పొడవసాగింది

''ఆడది అంటే లేడీ యల్' స్టాండ్స్ ఫార్ లవ్, 'ఏ' ఫార్ అట్రాక్షన్, 'డి' ఫార్ డిలైట్, అండ్ 'వై' ఫార్ యూత్ ఓకె'' అన్నాడు కుమార్ శ్రీమతికి— అర్థంకాదు అన్న ధీమాతో,

''జవాబు తమాషాగా ఉంది ''

''ఇది హమేషా ఉండేందుకేగా నిన్ను కట్టుకున్నది ''

''ఐ—సీ—'' అంది కళ్ళు చక్రాల్లా త్రిప్పుతూ—

''ఏమిటో య్ నువ్వు చూసేది '' అన్నాడు మల్లెపువ్వుతో చెలిబుగ్గని తాకుతూ—

''ఇంటర్‌వ్యూ అయిపోయింది మీకు నిద్ర రావటంలేదా ? నాకు ముంచుకొస్తూంది మేలుకోవడం నావల్లకాదు బాబూ ఏదైనా మిగిలుంటె—రేపు తీరికగా మాటాడుకోవచ్చు ఆదివారమేగా'' అంటూ పక్కమీద వాలిపోయింది ''

ఒకన్ను చిన్నగా తెరచి, తనవైపు నిస్సహయంగా చూస్తున్న శ్రీవారిని చూసేసరికి కరుణ కారిందేమో, ''క్షమించండి'' . అంటూ చిన్నగా గొణిగింది, కుమార్ కౌగిలిలో ఒదిగిపోతూ

''వెనెంతో అదృష్టవంతుణ్ణి డార్లింగ్—'' అనిమాత్రం పరవశంలో అనగలిగేడు— కుమార్

ఈమాటు శశాంకుణ్ణి వాలించే బాధ్యత తారకి వచ్చి పడింది